

Publicerad 2011-10-16 20:22 av Jan Simonsson

Fantasi, tvångstanke, besvärjelse

Från och med tystnaden

Luft står i en trappa
där du gick
och din nacke
var en bortre parentes

Min inandning
är en ansats
till en förklaring
som ingen någonsin får höra

för lungorna säger:
Det är nog
Vi ställer inte upp
på fler lögner

Jag andas ut tystnad
och dammgondolerna
i trapphusets universum
gör virvlar av ditt minne

Ljudet av en bil som startar

En dörr dras igen

En batteridrivnen väggklockas tickande

Ett skratt från våningen ovanför

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Jan Simonsson med Poeter.se id #31391 innehar upphovsrätten